

[Justitsministeren.]

tigt formål at sætte unge under 18 år i fængsel, og at der derfor ikke er grundlag for at kritisere den gældende praksis vedrørende tiltalefrafald.

Jeg går også ud fra, at hr. Thestrup ikke ønsker den kriminelle lavalder nedsat. Jeg tror, det er meget værdifuldt at få slået dette fast.

Hvad bliver der herefter tilbage? Der bliver først og fremmest spørgsmålet om, hvorvidt det kriminalpræventive oplysningsarbejde i skolerne er tilfredsstillende, og jeg har også forstået på hr. Thestrup, at det først og fremmest er oplysninger herom, der efterspørges.

Som bekendt blev dette spørgsmål taget op af Det kriminalpræventive Råd, som hr. Thestrup nedsatte i sin ministertid. Rådet har nedsat et specialudvalg — det er formentlig også hr. Thestrup bekendt — bestående af pædagoger, kriminologer og politirepræsentanter. Udvalget har gennemgået det eksisterende materiale på politi- og retsplejeområdet, og man har konstateret, at der faktisk ikke findes brugbart materiale i skolerne. Man har derfor overvejet, hvad man skal gøre, og det vil i realiteten sige, hvilket undervisningsmateriale man bør foranledige udarbejdet.

De overvejelser, man har gjort sig, er nu så vidt fremskredne, at man regner med at have udarbejdet undervisningsmaterialet, så det kan tilbydes skolerne i løbet af det kommende forår. Nogle mere konkrete oplysninger om materialet er jeg desværre ikke i stand til at give.

Det er klart, at et sådant oplysningsarbejde gennem skolerne kun kan opvise resultater på noget længere sigt, ligesom det naturligvis er nødvendigt, at der sker en grundig forberedelse af undervisningsvirksomheden. Jeg har imidlertid tillid til, at Det kriminalpræventive Råds indsats også på dette område vil vise sig frugtbar.

Jeg håber at hr. Thestrup og jeg er enige så langt. Og herefter kan vi formentlig også blive enige om, at politiets og kriminalforsorgens almindelige indsats ikke er velegnet som middel til at bekæmpe kriminaliteten blandt unge under 15 år, og så vidt jeg har forstået, er det først og fremmest den gruppe af unge, spørgsmålet tager sigte på.

Til slut vil jeg gerne sige til hr. Thestrup,

at jeg ser også med megen alvor på dette spørgsmål, og de oplysninger, som er givet bl.a. i B.T. i dag, og de statistikker, som hr. Thestrup nævner fra Vagn Greves bog, er rystende. Jeg er ikke i stand til at bekræfte eller afkræfte disse tal, for det er korrekt, som hr. Thestrup siger, at der sådan set ikke er nogen kriminalstatistik på området. Derfor vil jeg sige, at jeg vil godt forsøge, om vi i justitsministeriet vil være i stand til at finde frem til nogle relevante tal.

Må jeg slutte med at sige, at da jeg forleden besvarede et spørgsmål stillet af hr. Lennart Larson vedrørende voldskriminaliteten og chikanerierne, søgte jeg at præcisere det, som er min principielle opfattelse, nemlig at politiet og fængselsmyndighederne ikke kan løse dette lands sociale problemer, og at det ikke er justitsministeren, der skal udøve den væsentligste indsats, når det drejer sig om at forebygge sociale skadevirkninger.

Konklusionen af mit svar skal derfor være, at jeg med de begrænsede ressourcer og muligheder, jeg råder over, vil gøre, hvad jeg kan for at forebygge og rette skete skader op. Men effektiv forebyggelse af kriminalitet, også for den kategori af unge, der her er tale om, er først og fremmest miljøpolitik.

Thestrup: Jeg vil gerne takke ministeren for besvarelsen. Jeg er ganske enig med ministeren i, at fængsel ikke er det rette for de unge under 18 år, at der ikke er nogen grund til kritik af den tiltalepraksis, der er, og ligeledes at det ikke ville være rimeligt at nedsætte den kriminelle lavalder.

Jeg er også enig med ministeren i, at politiet ikke er egnet til at bekæmpe børnekriminaliteten eller i alt fald ikke i stand til at standse den; det ligger vel i og for sig også i det andet, der er sagt.

Jeg kan se, at de to kredse, som det efter min opfattelse må være væsentligt at henvende sig til, er forældrene og skolerne. I den artikel, der står i B.T. i dag, er der en af de ledende politifolk, der udtaler, at denne børnekriminalitet i høj grad skyldes, at forældrene ikke tager sig af børnene, at man i det hele taget ikke tager sig nok af børnene. Det tror jeg i og for sig der er meget om. Jeg ved ikke, i hvilket omfang vi kan sørge for, at man dels fra forældrenes side, dels fra